

Sygn. akt IV K 255/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 30.11. 2017 r.

sprawy: **R. M.**

syna J. i G. z d. K.,

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 22 lutego 2017 r. w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I-o,88 mg/l, II-o,80 mg/l, III-o,72 mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dokonał będąc wcześniej mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie sygn. akt IVK 2955/06 prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178 a§ 1 i 4 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego **R. M.** uznaje za winnego zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu tj. czynu z art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 178 a § 4 k.k. i za to skazuje go, a na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych);
4. Na podstawie art. 63 §1i5 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary dzień zatrzymania w dacie 22.02.2017 roku od godz. 00:00 do godz.13:20;
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł. (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 255/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu z 21 lutego na 22 lutego 2017r. funkcjonariusze Policji P. S., M. B., T. M. pełnili służbę pojazdem nieoznakowanym w patrolu nieumundurowanym na terenie W.. Około północy na terenie (...) na ul. (...) zauważyli pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) koloru ciemnego, którego kierowca nie zastosował się do znaku B 2 i jadąc od ul. (...) przejechał pod wiaduktem, po czym wjechał na drogę wjazdową (...). Funkcjonariusze widzieli, iż przedmiotowym pojazdem kierował mężczyzna natomiast na miejscu pasażera z przodu siedziała kobieta. Po wjechaniu na stację benzynowa kierowca O. (...) zatrzymał pojazd, z pojazdu wysiadła pasażerka i udała się w kierunku bankomatu. Wówczas funkcjonariusze Policji podjęli interwencje wobec kierowcy pojazdu O. (...) z uwagi na popełnione przez niego wykroczenie. Funkcjonariusz P. S. podszedł do samochodu O. (...) od strony kierowcy okazał legitymację służbową, podał powód interwencji oraz poprosił kierowcę o okazania dokumentów pojazdu, prawa jazdy i dokumentu stwierdzającego tożsamość. Podczas interwencji od kierującego samochodem funkcjonariusz P. S. poczuł woń alkoholu, ponadto mężczyzna odpowiadając miał bełkotliwą mowę. Na podstawie okazanego dowodu osobistego w/w funkcjonariusz ustalił, iż kierującym pojazdem O. (...) jest R. M. PESEL (...), który nie posiadał prawa jazdy. Wobec uzasadnionych podejrzeń, iż R. M. kierował pojazdem będąc pod wpływem alkoholu został na miejscu zbadany urządzeniem A. na którym zapaliła się lampka czerwona stwierdzająca, iż kierowca przekroczył dozwoloną dawkę alkoholu w wydychanym powietrzu. R. M. został zatrzymany i przewieziony do (...) (...). Na komisariacie (...) W. (...) R. M. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr A2.0 nr 801/00 w wyniku I badanie – 0,88 mg/l, II badanie 0,80 mg/l, III badanie 0,72 mg/l . Następnie R. M. został przewieziony do KP W. T. celem wykonania dalszych niezbędnych czynności procesowych z jego udziałem, wówczas ustalono, iż w/w ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdem na podstawie orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 01.12.2008r. (prawomocny dnia 09.12.2008r) w sprawie IVK 2955/06 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, uprawnień do kierowania pojazdów po w/w wyroku nie odzyskał. Po dokonaniu powyższych ustaleń R. M. został następnie przewieziony do (...) do dyspozycji KP W. T.. Pojazd O. (...) został usunięty na parking ul. (...) KP T..

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego: zeznań świadków: P. S. (k.10v, k.87) M. B. (k.35, k.87); protokołu zatrzymania osoby (k.2), protokołu użycia alkometru (k. 5); świadectwa wzorcowania (k. 6); protokołu przeszukania osoby (k.7-8), kserokopia mandatu karnego (k.23), informacji z K. (k. 29-30, k.57-58, k.79-81); odpisu wyroku (k. 38-39, k.43-44), informacji (...) (k. 54-55, k.77), wyjaśnienia oskarżonego (k.20).

Oskarżony R. M. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego (k. 20) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

W toku postępowania sądowego wyjaśnienia oskarżonego jakie złożył na k.20 zostały przez sąd ujawnione albowiem zawiadomienia o terminie rozprawy skierowane na adres zamieszkania i adres do doręczeń wskazany przez oskarżonego wróciły powtórnie awizowane, a oskarżony nie informował sądu o zmianie swojego miejsca pobytu w myśl art.75 k.p.k.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do czynu uznał za wiarygodne, albowiem korespondują one w zakresie jego sprawstwa z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia, a także z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z wydrukiem z alkometru potwierdzającym, iż w krytycznym czasookresie oskarżony kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości.

Jako w pełni wiarygodne sąd ocenił zeznania świadków P. S. i M. B. funkcjonariuszy Policji, który podczas pełnienia służby w patrolu zmotoryzowanym pojazdem nieoznakowanym podjęli interwencje wobec kierowcy pojazdu O. (...), którym jak później ustalono kierował oskarżony R. M.. W/w świadkowie w złożonych zeznaniach w sposób obiektywny i spójny przedstawili okoliczności podjętej interwencji, wskazując, iż powodem interwencji było popełnione przez kierowcę pojazdu O. (...) wykroczenia, a następnie już w trakcie legitymowania kierowcy w/w pojazdu stwierdzili, iż prowadził on także pojazd będąc w stanie nietrzeźwości, a także nie posiadając prawa jazdy. Powyższe okoliczności

znalazły następnie potwierdzone w przeprowadzonym wobec oskarżonego już po przewiezieniu na komisariat policji badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, gdzie jednoznacznie ustalono, że w chwili prowadzenia pojazdu oskarżony R. M. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Wyjaśniły się także okoliczności braku prawa jazdy u oskarżonego podczas podjętej przez w/w funkcjonariuszy interwencji albowiem jak ustalono po przewiezieniu oskarżonego na KP został wobec niego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 01.12.2008r. (prawomocnym z dniem 09.12.2008r) w sprawie IVK 2955/06 orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, których to uprawnień oskarżony już później nie odzyskał.

Nie budzi żadnej wątpliwości co do swej autentyczności, a także prawdziwości zawartych w nim twierdzeń -protokół użycia alkometru z którego wynika niezbicie, iż bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżonego i przewiezieniu go na najbliższy komisariat policji zawartość alkoholu wydychanym przez niego powietrzu wyniosła: w I badaniu o godz. 00:28 - 0,88 mg/l, w II badaniu o godz. 00:34 - 0,80 mg/l, a w III badaniu o godz. 00:54- 0,72 mg/l. Załączony zatem do materiału dowodowego protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego służącego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu potwierdza, że oskarżony w chwili kierowania samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności, ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle wyżej ustalonego stanu faktycznego zaistnienie czynu zabronionego, sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. nie budzą żadnych wątpliwości. Bezspornym jest bowiem, że oskarżony naruszył umyślnie zasady w ruchu lądowym określone w art. 45 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując w stanie nietrzeźwości, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości oraz dodatkowo będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez sąd za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Istotą przestępstwa z art.178a§1 k.k. jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym będąc w stanie nietrzeźwości, a więc może być popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów (drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane, lotniska itp.)

Zgodnie z art.115§16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wobec powyższego, bezspornym jest, iż w przedmiotowej sprawie zachowanie oskarżonego wypełniło wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu.

Warte zaznaczenia jest to, iż dobrem chronionym przez art.178a§1 k.k. jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego, które zawsze może być zagrożone przez sprawcę prowadzącego pojazd w stanie nietrzeźwości. Ustawodawca ujął przestępstwo z art.178a k.k. jako przestępstwo zagrożenia abstrakcyjnego, przyjmując w pełni uzasadnione założenie, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości – zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazywać, że zachowanie sprawcy zagrożenie spowodowało, a z drugiej strony nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło / bo np. sprawca jest mistrzem kierownicy i wykazuje niezwykłą tolerancję na alkohol/ - jest bezskuteczne i od odpowiedzialności za przestępstwo z art.178a§1 k.k.- nie zwalnia.

Nie ulega przy tym najmniejszej wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 1 i 4 k.k. W przedmiotowej sprawie oskarżony pomimo uprzedniego skazania prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 01.12.2008r. (prawomocnym z dniem 09.12.2008r) w sprawie IVK 2955/06 za czyn z art.178a§1 k.k., ponownie prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Powyższe skazanie jest w dalszym ciągu aktualne

i widnieje w Krajowym Rejestrze Karnym wobec zaistnienia przesłanek z art.108 k.k. , które mają wpływ na zatarcie skazania.

Okolicznością obciążającą w realiach niniejszej sprawy jest uprzednia karalność oskarżonego. Jak wynika z aktualnej informacji z K. oskarżony był już bowiem siedmiokrotnie karany sądowo w tym, co istotne dla przedmiotowej sprawy za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (karta karna – k. 79-81). Powyższe okoliczności rzutują zatem na ocenę osoby oskarżonego i prowadzonego przez niego dotychczasowego trybu życia.

Jako okoliczność łagodząca sąd potraktował przyznanie się przez oskarżonego do winy.

Mając na uwadze całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych jakie zaistniały w niniejszej sprawie, w szczególności okoliczność, iż oskarżony po utracie uprawnień do prowadzenia pojazdów, w dalszym ciągu siada za kierownicę samochodu osobowego będąc pod wpływem alkoholu - sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawiania wolności. Kara w tym wymiarze jest zdaniem sądu adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopnia jego winy. Ponadto, wymierzona kara będzie zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i osiągnie właściwy skutek wychowawczy wobec oskarżonego.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w stosunku do oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oceniając, że oskarżony nie zasługuje na skorzystanie z takiego dobrodziejstwa. Przemawia za tym nie tylko wysoka szkodliwość społeczna popełnionego czynu ale także znaczna stwierdzona w jego organizmie zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - wskazująca na stan upojenia alkoholem oskarżonego. Zważyć trzeba, iż Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie konsekwentnie podkreśla, iż alkohol u kierującego pojazdem mechanicznym nie tylko obniża jego zdolności postrzegania lub reagowania, ale nawet wręcz wyklucza przy określonych stanach nietrzeźwości możliwość prawidłowego kierowania pojazdem, kiedy to znikają moralne hamulce- pojawiają się zaś zuchwalstwo i pewność siebie w miejsce obawy przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo. Zdaniem sądu orzekającego z takim zuchwalstwem i nieuzasadnionym poczuciem bezkarności mamy do czynienia w realiach przedmiotowej sprawy. Ponadto, w ocenie sądu nie sposób doszukać się w dotychczasowej postawie oskarżonego takich szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie wobec niego w/w dobrodziejstwa, w szczególności, iż uprzednio stosowane wobec niego kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie odniosły oczekiwanej zmiany jego postawy w przyszłości. Za wymierzeniem oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy przemawia wysoka szkodliwość społeczna popełnionego czynu jak i znaczna stwierdzona w jego organizmie zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony ponownie pomimo skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. zasiadł w stanie nietrzeźwości za kierownicą pojazdu mechanicznego. Kolejna jazda w stanie nietrzeźwości pomimo prawomocnego skazania za ten czyn pokazuje, że oskarżony w sposób lekceważący podchodzi do orzeczonych wobec jego osoby wyroków sądów, prezentując w dalszym ciągu brak szacunku dla obowiązującego porządku prawnego.

Z tych wszystkich względów w ocenie sądu jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności uzmysłowi oskarżonemu wagę popełnionego czynu, dotychczas bowiem wymierzane wobec oskarżonego kary nie odniosły pozytywnego i oczekiwanego ze strony wymiaru sprawiedliwości rezultatu.

Na mocy art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kary także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oskarżony był już karany za przestępstwo prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, był orzekany wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Orzeczony środek karny, jak wynika z akt sprawy, nie spowodował zmiany w zachowaniu oskarżonego, który po raz kolejny prowadził pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości. Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych na okres 6 lat uznając, iż oskarżonego należy na taki okres wyeliminować z ruchu drogowego jako kierowcy albowiem stwarza on poważne zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne, w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy ustaleniu wysokości ww. świadczenia sąd miał na uwadze zarówno konieczność uświadomienia oskarżonemu naganności i niestosowności jego postępowania, z drugiej strony sąd wziął pod uwagę także sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego.

Na poczet orzeczonej kary stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 i 5 k.k. sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w przedmiotowej sprawie w dacie zatrzymania od dnia 22.02.2017r. od godz. 00:00 do godz. 13:20.

O kosztach sądowych, sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż młody wiek oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe przy wykazaniu dobrej woli z jego strony, nie uzasadniają zwolnienia go od obowiązku ich poniesienia.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.